

EPI INDUSTRIES, un engranatge del teixit de pimes per a l'Agenda 2030

Aquesta companyia defensa l'aliança necessària entre els ODS i la pime per tal que es converteixi en un agent activador per construir un futur sostenible.

Compartir, orientar, col·laborar... amb un objectiu: fer aterrar els ODS (Objectius de Desenvolupament Sostenible) al dia a dia del teixit productiu i de serveis de les petites i micro empreses. Aquesta és una tasca en la qual està bolcada la companyia EPI Industries SL -entre les que es troben EPI-DOR, LIDERING, TORMETAL, DANEEL MECHATRONICS, entre altres- un proveïdor de productes i components d'enginyeria mecànica i els seus serveis associats per a la indústria.

La seva directora general adjunta i membre de la tercera generació, Mireia Cammany, ha estat la impulsora d'aquest projecte, però amb un repte corporatiu molt important: els ODS han de ser i són una oportunitat de negoci. Dos anys després del seu descobriment personal de què és l'Agenda 2030 i els seus objectius de sostenibilitat –gràcies a PIMEC–, Cammany té dues coses molt clares. Primera, la pime té un paper molt destacat a l'hora de con-

tribuir a la sostenibilitat. I, segona, “les pimes necessitem que les nostres accions tinguin un retorn econòmic i apostar per la sostenibilitat el té, sigui més o menys visible”. Cammany posa en valor que la recompensa no ve sempre a través del negoci pròpiament dit –producte, preu...– sinó també per “l’estatus” que aconsegueix la companyia en el conjunt del teixit industrial i davant d’altres empreses, perquè “s’entra a treballar dins d’una altra lliga, la del plus de la sostenibilitat”. No obstant, és una oportunitat de negoci, ja sigui per la via de l’estalvi o per la via dels ingressos i l’increment de relacions comercials.

Vist això, ¿què pot fer la indústria, el teixit empresarial, en el seu entorn i amb els seus recursos per alinear-se amb els ODS i l’Agenda 2030? Mireia Cammany, des de la seva experiència “totalment autodidacta”, fa un seguit de recomanacions. L’Agenda 2030 es coneix molt poc, “la gent no sap què és un full de ruta del qual tots som actors”. “El tema està en el fet que moltes empreses ja estan duent a terme actuacions alineades amb l’Agenda 2030”, però no se n’adonen. Per tant, les anima a fer una radiografia de tot el que fan per començar a identificar accions que ja duen a terme i que compleixen algun dels objectius de sostenibilitat, i a partir d’aquí s’identifiquen i es posen en valor. I, també, és bo saber què està fent “l’empresa del costat per obrir línies de col·laboració i compartir experiències”. “Som el 98,9% del teixit industrial. Si sumem totes les nostres petites actuacions, l’impacte per millorar el planeta és brutal”.

Cammany insta a potenciar el treball de les indústries des del punt de vista de la petita i micro empresa perquè “és cert que les grans corporacions estan treballant-hi també, però juguen un altre paper tant o més destacat perquè les seves accions tenen més ressò, i així contribueixen no només a la sostenibilitat sinó també a la sensibilització de la societat en general”.

Les empreses necessiten temps per ordenar accions i millorar-les, amb feina intensiva i progressiva. Sense saber-ho, moltes ja treballen en els ODS

El treball d’EPI Indústries des de 2018, ni la pandèmia l’ha destruït. Potser l’ha esmor-teït però s’ha seguit treballant al llarg del 2020 en aquells ODS que es van identificar –“i n’afegirem d’altres”–. En total, set dels 17 marcats per l’Agenda 2030. Això vol dir treballar per la salut i el benestar, l’educació de qualitat, la igualtat de gènere, l’aigua neta i el sanejament, la producció i el consum responsable, l’energia assequible i les aliances per assolir objectius. “Quina pime no fa algun d’aquest ODS, o d’altres?”, es pregunta Cammany.

A EPI Indústries 2020 es va encetar aquesta feina amb la realització d’uns tríptics

informatius per als clients en què s’explica que la companyia –amb 250 treballadors i una facturació de 40 milions d’euros el 2019, que enguany es veuran reduïts en un 10%– té un seguit de productes ali-neats amb la sostenibilitat.

Després, en ple confinament, malgrat que la companyia va seguir treballant i teletreballant com a proveïdora de serveis essencials es va haver d’aplicar un EERTO de cinc mesos de durada, però això també es va convertir en una oportunitat. La direcció va decidir complementar el salari fins al 99%, perquè es va deixar un 1% dels sous, uns 33.000 euros, per destinar-los a projectes d’investigació espanyols vinculats a la vacuna o a la recerca de diagnòstics per a la Covid-19, avalats per institucions de referència. Finalment, s’han triat el Centre Nacional de Biotecnologia del CSIC, a Madrid (11.000 euros); l’Institut Català de la Nanociència i la Nanotecnologia de Bellaterra (7.000 euros), i el de Barcelona Super Computing amb l’IRSI Caixa i l’IRTA (15.000 euros).

Aquesta ha estat la manera de desenvolupar, també, un ODS: el vinculat a la salut i el benestar que redundarà indirectament en tots els seus treballadors i clients i proveïdors, arreu del món.